

ת"פ 6160/06/20 - מדינת ישראל ע"י נגד עבד אלרחמן סלום ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 6160-06-20 מדינת ישראל נ' סלום

בפני
בעניין: כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
מדינת ישראל ע"י עו"ד מאיר לוברבאום
מתביעות ירושלים

המאשימה

נגד

עבד אלרחמן סלום ע"י ב"כ עו"ד עיסא
מוחמדיה

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום, בכך שביום 31.1.2020 הגיע הנאשם למעבר עטרו יחד עם משפחתו. במהלך הבידוק במכונת השיקוף במקום התגלה במעילו של הנאשם כלי קיבול ללהב חיתוך, ללא להב בתוכו. בה בעת, נשא הנאשם במגן הטלפון שלו להב באורך של כ-6 ס"מ, התואם לכלי הקיבול. בגין כך, הורשע הנאשם בעבירה של **החזקת סכין**, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

מהלך הדיון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום, במסגרת הסדר טיעון, שלא כלל הסכמה עונשית ונשלח לשירות מבחן.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם עולה כי הנאשם כבן 23, רווק, התייתם מאביו לפני כשנתיים. הנאשם גדל במשפחה קשת יום, ופרש ממערכת החינוך לאחר 9 שנות לימוד. בנעוריו ביצע עבירות פליליות בעלות גוון ביטחוני ואף ריצה מאסר, וכיום הוא עומד לדין בתיק אחר בו עצור עד תום ההליכים בעבירות אלימות. הנאשם קיבל אחריות למעשים, ושירות המבחן תלה את התנהגותו של הנאשם ברקע הקשה ממנו הגיע, בגילו הצעיר ובחוסר יכולת לבחון את השלכות מעשיו והתנהגותו. שירות המבחן המליץ על הטלת מאסר קצר בחופף לתקופת מעצרו הנוכחי.

ראיות לעונש

בעברו של הנאשם שתי הרשעות מבית משפט לנוער. האחת, מיום 14.6.2016 בעבירות של השתתפות בהתפרעות וניסיון לתקיפת שוטר כשהתוקף מזוין בנשק חם/קר, בגינה נידון ל-10 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. השניה, מיום 21.5.2015 בגין אותן עבירות, שם נידון לצו של"ץ ומאסר על תנאי.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, ב"כ המאשימה עתר למתחם שבין 6 ל-12 חודשי מאסר ולעונש בחלק העליון של המתחם נוכח מכלול הנסיבות של המעשה והעושה. הסניגור עמד על גילו הצעיר של הנאשם וביקש להסתפק במאסר מותנה בלבד.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מידת אשמו של הנאשם, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - החזקת סכין או אגרופן היא עבירת פשע שהעונש המירבי הקבוע בצדה הוא 5 שנות מאסר. הדבר משקף את החומרה שבה ראה המחוקק עצם החזקתה של סכין שלא למטרה כשרה מחוץ לבית או לחצרים, באשר פוטנציאל הנזק לגוף ולנפש בלתי ניתן לשיעור. מעבר לכך, בית המשפט העליון עמד לא אחת על הסיכון הגלום בעבירה זו, בשל היות הסכין כלי משחית שתחילת אחזקתו, סופה בשימוש בו, חלילה. ברע"פ 40790/10 **ג'בשה נ' מ"י** (מיום 23.8.2010) כתב כב' השופט ג'ובראן כך:

"עמד בית משפט זה לא פעם על האינטרס הציבורי שבמיגור התופעה בה צעירים נושאים על גופם כדבר שבשגרה סכינים בפרט ושאר כלי משחית בכלל (רע"פ 2932/08 מרגאן נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 12.6.2008); רע"פ 9400/08 מועטי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 20.11.2008); ע"פ 5928/93 דרס בן ביאדגלין נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 13.7.1994)). סכין זו המוחזקת בהחבא שלא כדין, הנה בבחינת האקדח שתיאר אנטון צ'כוב, הנראה במערכה הראשונה וסופו לירות במערכה השלישית, ועם כך לא ניתן להשלים. לפיכך, צדק בית המשפט המחוזי כשהתערב בפסק דינו של בית משפט השלום והרשיע את המבקש".

בענייננו, הפגיעה בערך המוגן היא בינונית, נוכח נסיבות ביצוע העבירה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: באופן שבו הוסלקה להב הסכין, מדובר בעבירה מתוכננת ובנסיבה לחומרה הגם שהמניע לכך אינו ברור; הנאשם בגיר ואחראי למעשיו וצריך היה לדעת שמדובר במעשה מסוכן; פוטנציאל הנזק ממעשה שכזה עלול להיות קטלני. בפועל נגרם נזק מוגבל.

מדיניות הענישה הנוהגת - לרוב, הפסיקה מחייבת שליחה למאסר, ולו לריצוי בעבודות שירות, אם כי תיקים הסתיימו גם בענישה מותנית ובשל"ץ. ברע"פ 4200/12 **אבו זניד נ' מ"י** (מיום 27.6.2012) הסתיים תיק ללא הרשעה; בעפ"ג

(מרכז) 54615-02-13 סטרובינץ נ' מ"י (מיום 18.4.2013) נקבע מתחם שבין 3 ל-12 חודשים; ברע"פ 1949/15 תקדורי נ' מ"י (מיום 2.4.2015) הסתיים תיק ב-180 שעות של"ץ עם הרשעה והתחייבות; ברע"פ 3676/15 מחאג'נה נ' מ"י (מיום 8.6.2015) נקבע מתחם שבין עבודות שירות ל-12 חודשי מאסר לגבי נאשם שהכניס סכין לכלא. ברע"פ 2012/16 רחאל נ' מ"י (מיום 13.3.2016) אושר מתחם ענישה המתחיל ממאסר על-תנאי - עד 10 חודשים בנסיבות של החזקת סכין ברכב וביצוע עבירות נוספות - שם הוטלו 7 חודשי מאסר.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על חודש ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם קיבל אחריות למעשים וחסך בזמן שיפוטי. לזכותו גם גילו הצעיר. לחובתו עברו הפלילי בעבירות אלימות בעלות גוון ביטחוני למרות גילו הצעיר.

המיקום במתחם - יש למקם את הנאשם עד לאמצע המתחם.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בניכוי ימי מעצרו בתיק זה ע"פ חישוב שב"ס שיכריע. המאסר יחל מהיום;
- ב. 6 חודשי מאסר שלא ירצו, אלא אם יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע (החזקת סכין או אגרופן) שלוש שנים מיום שחרורו;
- ג. התחייבות בסך 5,000 ₪ שלא לעבור כל עבירה של החזקת סכין או אגרופן במשך שנתיים מיום השחרור. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

מורה על השמדת המוצגים.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"א בתמוז כ"א תמוז תשפ"ב, 20 יולי 2022, במעמד הצדדים.